

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว : ศึกษากรณีผู้ซื้อจีน (ลิ่งจิ้น)
คำสำคัญ	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
นักศึกษา	ธวัช ประภัสสร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2562

บทคัดย่อ

กฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมีเจตนารมณ์ที่จะปกป้องผลประโยชน์ของชาติในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ผลกระทบที่อาจมีต่อศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมุ่งการคุ้มครองธุรกิจที่คนไทยยังไม่มี ความพร้อมที่จะแข่งขันกับนักลงทุนต่างชาติ แต่เนื่องจากปัจจุบันพบว่า กลุ่มทุนต่างชาติ หรือผู้ซื้อจีน (ลิ่งจิ้น) ได้เข้ามาประกอบธุรกิจด้วยการตั้งโรงงานคัดบรรจุผลไม้ หรือรับซื้อผลไม้ถึงในสวนของเกษตรกร โดยอาศัยคนไทยเพื่อเข้าซื้อบังหน้าเป็นตัวแทนอำพราง หรือนอมินี (Nominee) เข้าดำเนินการดังกล่าวแทน อันถือได้ว่าเป็นการประกอบธุรกิจเพื่อแสวงหาประโยชน์และเพื่อให้ผู้ซื้อจีน (ลิ่งจิ้น) ได้เปรียบคนไทยในเชิงการแข่งขันทางการค้า และเป็นการหลีกเลี่ยงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรชาวสวนผลไม้ในประเทศไทยและนำไปสู่ผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศไทย

จากการศึกษาข้อมูลทางเอกสาร หนังสือ บทความ รายงานวิจัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศแล้ว พบว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้บังคับใช้มาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานะการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ทำให้มีช่องว่างของกฎหมาย หรือความบกพร่องในการบังคับใช้กฎหมายในประเด็นที่สำคัญและอยู่ในขอบเขตของสารนิพนธ์เล่มนี้คือ บทนิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” ตามมาตรา 4 (3) หรือ มาตรา 4 (4) ที่ไม่มีการบัญญัติถึงอำนาจบริหารจัดการของคนต่างด้าว (Control) ดังเช่นกฎหมายของต่างประเทศ และไม่มีคำนิยามของคำว่า “ตัวแทนอำพราง” และ “ธุรกรรมอำพราง” เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ และอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานในการควบคุมหรือตรวจสอบการประกอบธุรกิจของ

คนต่างด้าวยังไม่เหมาะสมตามมาตรา 30 รวมถึงบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 37 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ยังดำเนินไป

ดังนั้น เพื่อให้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 สามารถบังคับใช้ได้ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และสอดคล้องกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในปัจจุบัน จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” ตามมาตรา 4 (3) หรือ มาตรา 4 (4) ให้ครอบคลุมถึงอำนาจบริหารจัดการ และควรเพิ่มคำนิยามของคำว่า “ตัวแทนอำพราง” และ “ธุรกรรมอำพราง” เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ และแก้ไขอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน และพนักงานในการควบคุมหรือตรวจสอบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 30 ให้มีความเหมาะสมมากกว่าเดิม รวมถึงการเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 37 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

THEMATIC PAPER	LEGAL PROBLEMS REGARDING FOREIGN BUSINESS LAW : STUDY CASE OF CHINESE TRADERS
KEYWORD	FOREIGN BUSINESS ACT
STUDENT	THAWAT PRAPHATSORN
THEMATIC PAPER ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2019

ABSTRACT

Foreign Business Act was enacted with an intention to protect the interests of the nation regarding national security, to prevent an adverse effect on art and culture, natural resources and the environment and to protect the business in which Thais were not inadequately prepared to compete with foreigners. Currently, foreign capitals or Chinese traders had operated the fruit packing house or purchased fruit at orchards by means of Thai nominees to proceed on behalf of them. This may be deemed as exploitation from business in order to make Chinese traders take advantage over Thais in the course of trade competition and to avoid the Foreign Business Act B.E. 2542. This may have a negative impact on the agriculturists of fruit in Thailand and adversely result to the economic system, society and security of Thailand.

After studying the documents, books, articles, researches and relevant laws compared with foreign laws, it was found that the Foreign Business Act B.E. 2542 had been enforced for long period of time; therefore, some provisions were not consistent with the current business operation and then created loophole or the inefficiency of the law enforcement on substantial issues. Under the scope of this Study, definition of “foreigner” in accordance with section 4(3) or 4(4), unlike foreign laws, did not mention the administrative control and there was no existing definition with respect to the wording of “nominee” and “concealed transactions” which resulted in the lack of clarification of interpretation. Also, the duty and power of registrar and officer in charge of inspecting the foreign business operation pursuant to section 30 were not appropriate.

Lastly, the punishment for the violation of section 35, section 36 and section 37 of the Foreign Business Act B.E. 2542 was improperly low.

Accordingly, in order to promote the legislative intent of the Foreign Business Act B.E. 2542 and to harmonize with the current foreign business operations, the definition of “foreigner” of section 4(3) or 4(4) should be amended to include the administrative control and the wording of “nominee” and “concealed transactions” should be defined for the purpose of clarification of interpretation. Moreover, the duty and power of registrar and officer in charge of inspecting the foreign business operation pursuant to section 30 should be amended to be more suitable. Finally, the punishment for the violation of section 35, section 36 and section 37 of the Foreign Business Act B.E. 2542 should be increased.